

MILLENNIETS BLÖTASTE HAMNFEST!

Startskottet har avfyrats i John Tufvesson Memorial! En av lejets åldermän, Sverker Andersson, iklädd en sekelgammal baddräkt som på sin tid ansågs vara något av det tuffaste man kunde ha på sig på stranden, och försedd med en riktig startpistol (han är utbildad starter!), släpper iväg tävlingsdeltagarna. Av de tävlandes ansiktsuttryck att döma handlar det om blodigt allvar, och ingen simpel lek. Som alltid när det tävlas i Vitemölla.

Text & bild Morten Persson

En ny badstege. Så lite behövs det alltså för att trigga igång en mylling till att festa till ordentligt. Och detta blev dessutom den i särklass blötaste festen som Lejeföreningen någonsin arrangerat – och utan en droppe alkohol!

Ja, vi får väl påpeka att ingen annan stimulatia – såvitt är känt – heller intogs denna småregniga och nästan höstlika eftermiddag den 11 augusti 2010. Nej, festen hade en helt annan karaktär. Det var en idrottsfest.

Och idrott är som bekant också något som ligger myllingarna varmt om hjärtat. Vi arrangerar VM i äggarullning, VM i golf och VM i tennis. Och så har det upptäckts att ett litet VM i sandslottsbygge har arrangerats mer eller mindre i det fördolda sedan några år!

Den här gången handlade det emellertid om VM i simning, och det arrangerades för första – och kanske enda – gången, och anledningen var att Lejeföreningen hade köpt in en ny badstege, som skruvats fast på synner arm. Detta ansågs vara en tilldragelse av sådan dignitet att det skulle markeras på ett oförglömligt sätt. Så särskilt stora pretentioner har alltså inte en mylling.

Bakom arrangemanget, som skedde med Festkommitténs goda minne, låg en spontant bildad kommitté bestående av Andersson, Andersson, Andersson, Andersson och, tror jag att han hette, Andersson. Det var Bodil, brodern Sverker med hustru Gullvi, och makarna Brita och Björn. Den senare var funktionsnär och bar under tävlingen en T-shirt med egenhändigt förfärdigad text ”dumare”, så det får vi väl acceptera. Och

med på ett hörn i arrangemanget denna helgråa dag var trots allt ändå även moder Sol (det är nog bara sonen som kallar henne moder), som hjälpte Gullvi med startlistorna i sekretariatet, som var beläget i skjulet som inhyser muderverket.

Professionellt arrangemang – hög säkerhet!

Tävlingsledare var Bodil som verkligen gått grundligt till verket. En inledande brainstorming hade arrangerats en underbar sommarkväll i Sverker/Gullvi/Bodils trädgård, där damerna hade lagat en ävenså underbart god middag. Här lades planerna upp, och arbetsuppgifterna fördelades. Hur skulle tävlingen genomföras? Vilka klasser skulle vi ha? Priser till vinnarna? Och säkerheten? Safety first! Vi kunde ju inte riskera att någon tog sig vatten över huvudet, och kanske lät tävlingsinstinkten överflygla simförmågan.

Snabbt upptäckte man att i det här gänget fanns det minsann personer med resurser. Inget lämnades åt slumpen. Alla möjliga och omöjliga aspekter vändes det ut och in på. Man saknade inte några lösningar på uppkomna problem och inte heller beslut fattades!

Stämningen var hög när kvällen avslutades och dagen därpå arrangerades ytterligare ett möte – utan middag – i

Tävlingsledaren Bodil iklädd sin mormors vägade baddräkt, mer än 100 år gammal! Idag anser vi det kanske mer vägat att ge sig ut på djupt vatten med den, med tanke på dess storlek och tyngd.

Här går det undan i John Tufvesson Memorial! Den blivande vinnaren Christian Ericsson ses vid pil nr 1 – armen som också visar att han crawlade. Som synes är han något ur kurs, men det hann han korrigerat. Säkerheten var hög. Förutom två snabbåtar ser vi vid pil nr 2 tävlingsledaren Bodil med två frälsarkransar, och vid pil nr 3 ser vi Peter Andersson med ytterligare en. Pil nr 4 pekar på den enväldige måldomaren och prisutdelaren Sven Hammar, som med sitt paraply håller vattnet över huvudet.

akt och mening att försöka komma ihåg vad som beslutades den föregående kvällen.

John Tufvesson Memorial huvudattraktionen!

Med spänning såg alla sedan an den stora invigningen. Plakat hade satts upp som välkomnade alla att delta, t.o.m. kivilingar. Sverker hade föreslagit de olika tävlingsklasserna, som antagits med smärre modifieringar.

Huvudklassen var John Tufvesson Memorial, och vem var då denne John? Jo, uppgifter om honom hade Sverker plockat fram ur Killebacka Radios arkiv. Det var en fiskare som var så fattig att eftersom han inte hade någon båt, var han tvungen att simma ut med garnen! Han fick sedermera hyra på en skuta som låg på redden med destination Amerika. Han hoppade av där och tog sig namnet Weissmuller för att hedra sin födelseort.

Resten är historia. Han tävlade med stor framgång för USA i simning både i olympiaden i Paris 1924 samt i Amsterdam 1928. Senare blev han världsberömd inom filmen med sina roller som Tarzan – apornas son. Det senare epitetet var dock inte för att hedra sina egna föräldrar.

En obegränsad men inte otrolig uppgift är att John hade en affär med den betydligt yngre Esther Williams, vilken resulterade i sonen Jerry. Denne behöll moderns efternamn och blev som bekant en välkänd rocksångare i Sverige.

Ingen i nakenklassen och torrsim var omöjligt

De övriga fyra klasserna var "Små barn", "Något större barn", "Klädsim" samt motsatsen "Nakenbad". I den senare anmälde sig inte någon deltagare, trots att det bevisligen finns en del i lejet som praktiserar sådant. Kanske var det sim-sättet som avskräckte – ryggsim.

En klass som föreslogs på själva tävlingsdagen av en frusen intresserad var torrsim. Men det gick dessvärre inte på grund av vädret. Eftersom det regnade

var det naturligtvis omöjligt att hålla sig torr.

Höll på att regna bort

På tävlingsdagen, som så många med spänd förväntan hade sett fram emot, hade den varma och torra sommaren gjort en ordentlig paus. Det var småkligt och det småregnade. Dessutom var det bara 15 grader i vattnet, men det är å andra sidan ganska normal sommartemperatur här på ostkusten.

Så när klockan närmade sig 16.00 då tävlingarna skulle börja, fanns i princip bara funktionärerna på plats. Det såg verkligen mörkt ut. Skulle alla förberedelser vara förgäves? Regnet snarare tilltog än avtog.

Men som på en given signal dök folk upp i vartenda sträde strax före start. Så mycket folk har nog aldrig någonsin setts på en och samma gång i sträddena på lejet. Arrangörerna andades ut, och speakern Sverker intog omedelbart podiet och berättade om reglerna.

Och reglerna var enkla. Att snabbast möjligt simma från Mudderverket till den nya badstegen.

Sverker informerade om säkerheten men att man trots det räknade med ett visst svinn av tävlanden under kampen till sjöss.

Blodigt allvar!

Så ställde startern – även det var Sver-

ker eftersom han faktiskt är utbildad som sådan (och dessutom ägde han en riktig startpistol, vilket slutligen avgjorde valet av starter) – upp de tävlande i huvudklassen – John Tufvesson Memorial. Pang! Och så iväg!

Och det var inget snack om att bada sig över till stegen. Här var det blodigt allvar. Och det gick undan, även om de flesta simmade bröstsim.

Christian Ericsson satsade emellertid på crawl, Johnny Weissmuller till ära, och det betalade sig. Han forsade fram till en betryggad ledning, men höll ändå på att förlora den till synes givna segern. Crawl har som bekant den nackdelen att man ser inte så noga vart man simmar, och Christian höll helt enkelt på att missa inte bara badstegen, utan hela piren, och sågs simma med full fart mot hamnutloppet i riktning mot Litauen. Dock sansade han sig något i sista stund, och efter en snabb titt ovan vattenytan korrigerade han kursen, och tog en välförtjänt och klar seger.

Skröna eller inte?

Därefter avverkades i rask fart de övriga klasserna, om man undantar klädsimningen, som av naturliga skäl gick något långsammare. Här var många oroliga för speciellt Krister Hjelm, som hade klätt sig som John Tufvesson, d.v.s.

forts. på sidan 4 efter bildkollaget på nästa sida.

Sverker instruerar de församlade om tävlingsreglerna. I bakgrunden ses sekretariatet i Mudderskjulet.

Safety first! Bodil stod på en flotte beredd med frälsarkran-sar. Mer oroliga var vi för henne själv när hon skulle simma i sekelskiftesbaddräkten – snacka om klädsim!

Gullvi var chef för sekretariatet, vilket hon skötte med glans.

Björn hade själv förfärdigat sin T-shirt, vilken vi inte hade något att anföra mot.

Christian Ericsson, vinnaren i John Tufveson Memorial visar stolt upp sin vackra plastpokal.

Här visar andrapristagaren Moa i klassen "något större barn" stolt upp sitt diplom...

Det dignande prisbordet studeras intresserat under Bodils överinseende.

Två av vinnarna i klassen "små barn", bröderna Nils och Edvin Lundqvist, var glada för att medaljerna var gjorda av choklad.

... liksom brodern Hampus som erövrade förstapriset. En ren familjeangelägenhet med andra ord.

Tre glada deltagare: fr. v. Anders Lindgren, Bengt Leksell (den ene av de "döda segrarna" i klädsimmet) samt Johan Lundgren. Bengt med det vackra segertecknet skepparkransen runt hakan, ett konsthandverk utfört av Bodil Andersson.

Den andre segraren i klädsimmet Krister Hjelm, iklädd segrarens skepparkrans och med John Tufveson nätt om halsen, poserar med mamma Inger.

hade ett riktigt – och stort – nät om hal- sen när han simmade.

Var det verkligen möjligt att simma med ett nät? Var inte historien om John Tufvesson en skröna trots allt? Kanske inte, för Krister nådde nämligen badste- gen med en glad min, kanske i förviss- ning om att ha bevisat man kan sätta nät utan båt.

Lika glada miner syntes inte bland tävlingsdomarna, för det verkade som om klädsimklassen var uppgjord! Kris- ter slog nämligen i kaklet samtidigt som Bengt Leksell. Efter en viss tvekan god- kändes emellertid den delade första- platsen, vilket kanske Sara på tredje- platsen hade synpunkter på?

Unika priser – samt saker att verkligen kunna hänga i granen!

Arrangörerna hade massor med lockan- de priser till deltagarna som t.ex. olika strandleksaker i plast och andra memo- rabilia inköpta på Bo Ohlsson i Tome- lilla. Medaljer delades också ut. De hade Sol förfärdigat av stora chokladpengar som tejpats fast med svenskt blågula si- denband. Dessutom fick alla pristagare

ett vackert specialdesignat diplom, som säkert många lämnade in för inram- ning.

Men det mest förnämliga priset var segerkransen! Ett helt unikt pris, ett ge- nuint lokalt hantverk med egen design, vars like med största säkerhet aldrig ti- digare delats ut i något annat samman- hang.

Det var egentligen ingen traditionell segerkrans av lagerblad, eftersom så- dant växer i en trädgård som arrangö- rerna inte vågar gå in och knycka något i – på ett tag. Men nöden är uppfinning- arnas moder! Så man hade kommit på att istället för segerkrans kunde man dela ut en skepparkrans! Vackra sådana hade därför tillverkats av Bodil, och de blev oförglömliga minnen med ett fram- tida förmodligen också stort ekonomiskt värde för alla vinnarna. De klär kanske inte sin plats på prishyllan men kanske i nyllet?

Denna minnesvärda dag avslutades i glädje och gamman, och den värme som myllingarna som vanligt utstrålade fick regnmolnen att skingras, och alla kunde vandra torrskodda hem. □

Kollegan Ystads Allehanda var snabbt ute med nyheten om VM i simning – av en händelse sig- nerad Liv Akne Andersson, sedan länge fritids- boende med föräldrarna i Vitemölla. Artikeln finns naturligtvis även på deras nätupplaga.

RESULTAT

John Tufvesson Memorial

1. Christian Ericsson
2. Stefan Ohlsson
3. Oscar Lindgren (som bl.a. klädde pappa Anders!)

Små barn

- Alla vann!
Hugo Drangel
Kajsa Ericsson
Nils Lundqvist
Edvin Lundqvist

Lite större barn

1. Hampus Hall
2. Moa Hall
3. Gustav Leander-Pehrson

Klädsim

1. Krister Hjelm och Bengt Leksell (dött lopp)
3. Sara Ilvemark

Nakenbad

Inga deltagare.